1 TÄHTILAPSEN LÖYTÄMINEN

Maassa elää parhaillaan muukalaisia. Heitä ei voi enää pitää kaukaisilla tähdillä asuvina tai ympäri avaruutta risteilevinä avaruusolentoina. Heitä on kaikkialla: ystäviesi, naapuriesi, kenties jopa sukulaistesi keskuudessa. Me kaikki olemme yhteydessä toisiimme, sillä he ovat meidän esi-isiämme. Heidän verensä virtaa meidän suonissamme. Olemme veljiä tähtiolentojen kanssa siinä missä olemme veljiä Maan eläinten kanssa.

Tämä paljastettiin minulle vuosikausien intensiivisen hypnosityön kautta todellisen tähtihenkilön kanssa. Olen regressionisti ja teen säännöllisesti retkiä ajan ja tilan läpi vieraillakseni Maan menneisyydessä ja oppiakseni historiasta sellaisena kuin sitä on eletty. Olin aina toivonut voivani vierailla muilla planeetoilla, mutta tämä toteutui vasta yhteistyössä Philin kanssa. Ajattelin, ettei se varmasti olisi yhtään epätodennäköisempää kuin se, mitä jo tein. Varmasti jotkut ihmiset olivat kokeneet elämän jossain muuallakin kuin Maassa. Ajatus kiehtoi, mutta toistaiseksi asianmukaista kohdetta ei ollut osunut polulleni. Ajattelin tällaisen henkilön olevan harvinaisuus, mutta työskentelin kuitenkin niin monien kanssa, että oletin ennemmin tai myöhemmin löytäväni hänet, tai (pikemminkin) hän löytäisi minut. En aavistanutkaan, että todennäköisyydet olivat paljon suuremmat kuin arvelin, mutta tällaisia henkilöitä ei ole helppo tunnistaa. Suojeleva alitajunta naamioi heidät nokkelasti, jopa heiltä itseltään.

Olin tätä täysin odottamatonta matkaa aloitellessani ehdollistunut, kuten me kaikki pitäessämme mitä tahansa vierasta pelottavana ja pahana. Pelkäämme luonnollisesti mitä tahansa sellaista, mitä emme voi ymmärtää. Olin varsin yllättynyt löytäessäni täysin erilaisen kuvan näistä olennoista kuin mikä oli esitetty elokuvissa ja scifi-tarinoissa. Vei melko pitkään päästä

eroon vuosikausien aivopesusta ja ajatella, että syvällä sisimmässämme, eli henkipuolella, ei ole mitään eroja, vaan ainoastaan väärinymmärrystä.

Yhteistyö Philin kanssa alkoi varsin sattumalta, jos mitään ylipäätään voi sellaiseksi kutsua. Sovin tapaamisia hyvin erilaisten ihmisten kanssa, jotka haluavat kokea hypnoosiregression menneisiin elämiin. Ei ole olemassa mitään tiettyä "ihmistyyppiä", jolle tämä menetelmä sopisi parhaiten. Kohteideni kirjo kattaa koko ihmiskunnan. Jokaisella on omat syynsä tutkia jälleensyntymän mahdollisuutta. Menen usein heidän koteihinsa, koska he tuntevat olonsa turvallisemmaksi tutussa ympäristössä eikä koko ajatus tunnu niin uhkaavalta. Olen suorittanut regressioita lähes kaikissa mahdollisissa ympäristöissä aina mahtavimmista kartanoista koruttomimpiin yksiöihin, motellihuoneisiin ja jopa yritysten ja liikkeiden tiloihin ilta-aikaan. Minun on täytynyt oppia sopeutumaan ja tuntemaan oloni kotoisaksi jopa epämukavissa oloissa, koska uskon, että kohteen mukava olo on tärkein tekijä luottamuksen kehittymisessä. Tämä epätavallinen ala oli vienyt minut outoihin paikkoihin, ja lopulta minun oli vedettävä rajat. Matkustin niin pitkälle, että ajamiseen kului enemmän aikaa kuin itse työhön, joten päätin, etten matkustaisi sataa kilometriä pidemmälle. Kauempana asuvien täytyi järjestellä tapaamisemme ystäviensä luo. En halunnut torjua ketään, koska kuka tahansa saattoi olla etsimäni yhteistyökumppani — sellainen, joka kykenisi tarjoamaan informaatiota uuden jännittävän seikkailun aloittamiseksi. Ei ole mitään ulkoista tapaa kertoa mitä etsin, enkä koskaan tiedä mitä se on, ennen kuin löydän sen. He ovat aivan tavallisia ihmisiä eikä mikään heissä päälle päin vihjaa niihin seikkailuihin, joita heidän sielunsa ovat kokeneet muissa elämissä ja aikakausissa.

Olin sopinut tapaamisen nuoren eronneen liikenaisen kanssa ja ajanut lähes sata kilometriä hänen kotiinsa. Hän oli varannut ajan jo kahdesti aiemmin, mutta perunut molemmat viime hetkellä. Epäilin, että hän ei ollut vielä valmis regressioon. Se voi olla usein liiankin paljastavaa. Ehkä hän pelkäsi alitajuisesti, mitä kätketyn menneisyyden luotaamisessa saattaisi paljastua ja keksi tekosyitä sessioiden perumiselle. En hoputtanut häntä, sillä minulla oli riittämiin muita asiakkaita. Matkalla pikkukaupunkiin ajattelin, että tällä kertaa hän oli vihdoin valmis, koska ei ollut ilmoittanut toisin.

En kuitenkaan nähnyt hänen autoaan ajaessani pihatielle. Sen sijaan siellä oli tuntematon keltainen kuorma-auto, jonka kyljessä komeilivat paikallisen elektroniikkakorjaamon mainosteippaukset. Ajattelin, että hän oli

unohtanut tapaamisemme ja hänen televisiotaan korjattiin. Se olisi ollut häneltä tyypillistä ja tiesin, etten voisi toteuttaa sessiota tällaisessa ilmapiirissä. Poistuin autostani ja huomasin ovessa viestin. Hän oli joutunut kiireelliselle työmatkalle, mutta järjestänyt tilalleen toisen henkilön, jotta en olisi turhaan ajanut pitkää matkaa. Viestissä luki, että Phil odotti sisällä. Tällainen viime hetken toiminta oli häneltä luontevaa, joten en ollut varsinaisesti yllättynyt.

Ei ollut tietenkään ihanteellista, että kohteeni oli minulle täysin tuntematon, enkä odottanut sessiolta suuria. Uusien kohteiden kanssa on usein haasteita, erityisesti jos heillä ei ole aiempaa kokemusta hypnoosista. Hänen suojauksensa olisi todennäköisesti aktiivisena ja oletin, että suurin osa sessiosta menisi luottamuksen ja yhteisymmärryksen rakentamiseen, mikä on äärimmäisen tärkeää tällaisessa työskentelysuhteessa. Olin vakuuttunut, että tämä olisi kertakokeilu enkä näkisi Philiä enää uudelleen.

Phil osoittautui mukavannäköiseksi tummatukkaiseksi 28-vuotiaaksi nuorukaiseksi. Hän oli hiljainen ja pidin häntä varsin ujona. Myöhemmin selvisi, että se oli hiljaista itsevarmuutta. Hänellä oli oma elektroniikan korjausyritys, jota hän operoi vanhempiensa autotallista. Hän oli yksi viidestä lapsesta ja asui kotona. Ainoa epätavallinen piirre oli, että hän oli identtinen kaksonen. Myöhemmin opin Philistä paljon lisää. Hän ei vaikuttanut olevan kovin kiinnostunut tytöistä eikä hänellä ollut koskaan ollut vakavaa suhdetta, mikä oli yllättävää, koska hän oli varsin puoleensavetävä. Hän oli viettänyt jonkin aikaa merivoimissa, missä hän oppi elektroniikkaa. Usein ihmiset kysyvät minulta kyvykkäästä kohteesta ensimmäiseksi, millaisia hänen uskonnolliset uskomuksensa ovat. Jostain syystä he olettavat, että tällaisten kykyjen ilmeneminen vaatii epätavallista uskonnollista kasvatusta. Tämä ei pidä lainkaan paikkaansa. Kaikki uskomukset ovat edustettuina. Sillä ei vaikuta olevan juurikaan merkitystä tiedon vastaanottamisen kannalta. Phil kasvoi tiukassa katolisessa ympäristössä ja toimi kuoripoikana paikallisessa kirkossa. Hän osallistui messuihin, hautajaisiin sekä juhlapyhien viettoon. Hän kävi seitsemännelle luokalle asti katolista koulua nunnien ohjauksessa, joten katekismus oli iskostettu hänen mieleensä. Tällainen ympäristö ei juurikaan rohkaise ajatuksia jälleensyntymästä. Hän oli kiinnostunut rajatiedosta ja lukenut paljon aiheesta, joten hän halusi regressioon puhtaasti uteliaisuuttaan. Hän oli hyvin rakastettava ja vaikutti heti alusta lähtien levolliselta niin minun kuin hypnoosinkin suhteen.

Ensimmäinen sessio osoittautui sellaiseksi kuin olin odottanutkin. Hän eteni vaivatta transsin keskitasolle, muttei ollut puhelias. Hän mutisi ja ähkäistyistä vastauksista oli vaikea saada tolkkua. Tämä on melko yleistä ja toistuvaa näin rentoutuneessa tilassa. Vastaukset tulevat hitaasti kuin henkilöltä, joka puhuu unissaan. He uppoutuvat täysipainoisesti siihen minkä näkevät, mutta eivät tarjoa vastauksia ellei heitä ohjaa siihen. En halua nähdä enää näin paljoa vaivaa, vaan nautin vapaammasta kommunikoinnista. Tämän vuoksi etsin unissakävelijöitä.

Phil eli uudelleen tylsän ja tapahtumaköyhän elämän miehenä, joka vaelteli aavikolla. Jossain kohtaa hän etsi vettä ja totesi myöhemmin herättyään, että saattoi todella tuntea janon, kuumuuden, kuivan ilmaston ja näiden tuottaman kurjuuden. Tämä oli varsin tyypillinen ensimmäinen sessio. On hyvin yleistä elää uudelleen koruton ja tavallinen elämä, kun alitajunta tutkii tätä uutta kokemusta. Herättyään hän totesi, että hänen vaikutelmansa olivat melko eläviä, mutta hän oli niin rentoutunut, että niistä puhuminen vaati ponnistelua. Hän kertoi tietävänsä nyt, miltä tuntui olla vanha, koska hän todella tunsi olonsa vanhaksi ja väsyneeksi ja raihnaiseksi miehen elämän kääntyessä ehtoopuolelle.

Hän oli kokemuksesta innoissaan ja halusi todella kokeilla sitä uudelleen. Haluaisin sanoa samaa itsestäni, mutta en tuossa vaiheessa ollut kovinkaan innokas työskentelemään hänen kanssaan uudelleen. Vastausten saaminen oli liian vaivalloista. Työskentelen mieluummin spontaanimpien ja puheliaampien henkilöiden kanssa. Mutta useimmiten olen suostuvainen, jos joku haluaa kokeilla tällaista uudelleen. En halua torpata ketään, koska minulla ei ole aavistustakaan millaisia oivalluksia yksilö saattaa saavuttaa sessiosta. Joten sovin vastentahtoisesti uuden ajan seuraavalle viikolle. Oletin, että hänen uteliaisuutensa tulee tyydytetyksi muutaman session jälkeen ja voin palata etsimään tuotteliaampia kohteita.

Käytän useita eri toimintatapoja ja teen kokeiluja kunnes kohde löytää itselleen sopivimman tavan. Hissi-menetelmä on yksi niistä. Siinä kohde on hississä ja tuntiessaan saapuneensa oikeaan kerrokseen ovet avautuvat ja hän haluaa poistua hissistä sekä tutkia eteensä avautuvaa näkymää. Kokeilimme tätä hänen toisessa sessiossaan ja se osoittautui hänen suosikikseen. Käytämme sitä edelleen ja se on ilmennyt erittäin toimivaksi välineeksi yhteyden luomisessa eri paikkoihin ja tasoihin.

Toisessa sessiossaan hän oli jo aavistuksen puheliaampi. Hän kertoi sota-ajan saksalaisesta elämästä Münchenissä. Hän oli juutalainen ja muiden

juutalaisten tavoin hallituksen siviilisektorin palveluksessa. Heidän perheensä oli murhattu, mutta heidän annettiin elää, koska he omasivat hyödyllisiä taitoja. Heidän täytyi pitää tunnistenauhoja käsivarressa ja hän piti tätä loukkaavana. Hän nimensä oli Karl Brecht ja hän oli suunnittelija. Hän oli muiden mukana jonkinlaisessa salaisessa työssä suunnittelemassa sukellusvenetukikohtia, mutta hän ei ollut kovin innokas puhumaan aiheesta, koska tieto oli salaista. Vaikka tällaiset juutalaiset olivat hyödyllisiä Saksan aatteelle, heitä nöyryytettiin ja kohdeltiin huonosti. Tämä teki hänestä katkeran. Hän kertoi nähneensä Hitlerin kerran paraatissa ja piti miestä hulluna. Philin alter ego Karl kuoli pienkoneessa lähellä Ranskan rajaa. Hän oli toisen miehen kanssa matkalla sukellusvenetukikohtaan, kun vihollisen ilmatorjunta ampui koneen vahingossa alas ja he syöksyivät keskelle pikkukylää.

Herättyään hän totesi, että sessio oli hänelle merkityksellinen. Hänellä oli ollut aiemmin todella elävä uni, joka vastasi kuolinkohtausta, ja uni oli jättänyt häneen vahvan ja pysyvän vaikutuksen. Hän oli luullut kuuluneensa Saksan armeijaan ja tulleensa ammutuksi alas hakaristein varustetusta hävittäjästä, mutta nyt hän oivalsi, että kyse oli siviilikoneesta. Unessa häntä oli vaivannut eniten sen kylän asukkaiden täydellinen apatia, jonne kone syöksyi. He vain seisoivat paikoillaan ja katselivat hänen kuolevan. He olivat selvästi iloisia siitä, että kone oli ammuttu alas. Tapahtuma ei tuntunut liikuttavan heitä eivätkä he yrittäneet auttaa häntä millään tavoin. Heidän vihamielisyytensä nostatti kiukun hänessä, mutta hän sanoi tunteneensa voimakkaammin unessa kuin seuratessaan tilannetta hypnoosissa.

Hänen vastauksensa olivat edelleen hitaita ja aika ajoin vaikeita kuulla, mutta se oli jo parempaa kuin ensimmäisessä sessiossa. Hän oli koko ajan rennompi kanssani. Kolmas sessio käsitteli pääasiassa elämää naisena muinaisessa kulttuurissa, joka oli keskittynyt valtavan pyramidin ympärille ja se vaikutti sijaitsevan jossain päin Etelä-Amerikkaa. Hän jakoi paljon tietoa papistosta ja tuon aikakauden palvontamenoista. Hän kertoi mielenkiintoisesta seremoniasta, joka pidettiin kuningattaren kuoltua. Kuningattaren naisavustajat huumattiin ja heitä pistettiin sydämen läpi. Tätä pidettiin kunniakkaana ja heidät kaikki haudattiin yhdessä, jotta he voisivat seurata kuningatartaan tuonpuoleisessa. Phil koki myös synnytyksen. Oli outoa tarkkailla miestä, joka kävi läpi kaikki tunnetilat, joita nainen kokee synnytyksessä. Hän kuoli espanjalaissotilaiden tunkeutuessa kylään ja alkaessa murhata asukkaita.

Tämänkaltaisten elämien kokeminen alkuvaiheissa on hyvin tyypillistä. Olen niin tottunut sellaisiin, etten pidä niitä enää epätavallisina, elleivät ne sitten tarjoa jonkinlaista merkittävää tietoa. Olen tallentanut satoja vastaavia sessioita, ja vaikka niillä saattaa olla jonkinlainen merkitys kohteelle, minulle ne ovat hyödyllisiä ainoastaan historian kumulatiivisena yleiskatsauksena.

Kolmannen session alussa tapahtui kuitenkin jotain poikkeuksellista. Kun hissin ovet avautuivat ensimmäistä kertaa, hän näki tuntemattoman siluetin taivaanrannassa — rosoisen ja jylhän maaston punaista taivasta vasten. Tämä sai hänet tuntemaan olonsa epämukavaksi. Se vaivasi häntä ja hän halusi siitä eroon. Hän ei halunnut tutkia sitä, vaan palata hissiin ja edetä jonnekin muualle. En koskaan pyydä ketään tekemään mitään ahdistavaa, joten annoin hänen edetä sinne minne hän halusi. Hän päätyi seisomaan pyramidin juurelle. Tämä kuuluu luottamuksen rakentamiseen ja annan kohteen toimia oman mielensä mukaisesti. Tämä osoittaa heille, että sessio todella on heidän hallinnassaan. Uskon, että jos kohtauksessa on heidän kannaltaan jotain merkityksellistä, he lopulta palaavat siihen, jos heitä ei painosteta. Kohtaus herätti uteliaisuuteni, koska outo maisema ei kuulostanut lainkaan tutulta. Kysyin häneltä hänen herättyään, miksi hän ei halunnut tutkia sitä.

Hänelläkään ei ollut aavistusta, missä se sijaitsi. Maisemassa oli jotain todella outoa, mitä hän ei ymmärtänyt. Taivaanrannassa ei ollut minkäänlaista puuston kaltaista sulavuutta, vaan ainoastaan rosoisuutta, joka häiritsi häntä. Oikealla hän näki jonkinlaisen suipponevan huipun, jonka ympärillä kiersi jokin pyöreä. Hän ei osannut kuvailla sitä muulla tavoin kuin, että se näytti monoliitin huippua kiertävältä valtavalta donitsilta. “Kohtauksessa oli jotain, mikä sai minut levottomaksi”, hän sanoi hiljaa etäinen katse silmissään. “Hämärä tunne, jonkinlainen synkkyys… muuttumattomalta vaikuttava synkkyys.” Katse palasi nykyhetkeen: “Olen hyvin tyytyväinen, ettet painostanut minua sen tutkimiseen ja annoit mahdollisuuden palata hissiin. Jostain syystä tunsin oloni turvallisemmaksi siellä.”

Kohtauksessa oli jotain mystistä. Missä se sijaitsi ja miksi se häiritsi häntä? Hänen alitajuntansa salli mitä ilmeisimmin toisen maailman ensimmäisten välähdysten tihkua läpi. Kuluisi useita viikkoja ennen kuin löytäisimme kohtauksen merkityksen sekä syyn hänen vastahakoisuudelleen.

Seuraavissa sessioissa hän näytti tuntevan vetoa saksalaiselämää kohtaan, vaikka tunsikin siitä katkeruutta. Muistot herättivät hänessä paljon

tunteita. Vihan, turhautuneisuuden ja surun tunteet olivat voimakkaita. Hän halusi kovasti päästää nämä tunteet ulos transssissa, mutta pelkäsi loukkaavansa niillä minua. Hän myönsi, että hänellä oli myös nykyelämässään suuria vaikeuksia käsitellä tunteitaan. Hän tunsi pakonomaista tarvetta pitää ne sisällään. Hän ei näyttänyt tunteitaan edes lähimmäisilleen. Vakuutin hänelle, että juuri sitä varten olin paikalla, joten hän voisi turvallisesti päästää ne ulos. Usein tällainen vapautus voi olla erittäin tervehdyttävä.

Seuraavissa sessioissa hän näki hetkittäin lisää häntä vaivaavia kohtauksia — välähdyksiä oudosta kaupungista, joka oli täynnä torneja ja jossa autot leijailivat ilmassa. Koko kaupunki näytti värittömän harmaalta, jonka läpi pilkotti valkoisia valoja. Hän vetäytyi kohtauksesta joka kerta. Hän pyysi saada palata hissin turvaan ja edetä jonnekin muualle. Kohtaukset kuulostivat tuonpuoleisilta tai vähintään futuristisilta, ja odotin malttamattomana pääseväni tutkimaan niitä, mutta tiesin kokemuksesta, etten voi antaa uteliaisuuteni puuttua peliin. Oli paras olla hoputtamatta ja antaa kohteen löytää nämä mahdollisuudet ja elämät omassa tahdissaan. Yleensä kärsivällisyys on ajan mittaan työssäni paras ratkaisu.

Phil oli hämmentynyt: “Tuntuu, että aivan pinnan alla on jotain mikä pyrkii läpi ja niin melkein tapahtui muutaman kerran.” Hänestä tuntui, että oli kyse sitten mistä tahansa, hän saattoi saada siihen yhteyden hissin välityksellä, jos vain löytäisi oikean kerroksen tai tason ja uskaltaisi tutkia sitä. Tunsin sen liittyvän jollain tavalla eri kohtauksiin rosoisesta taivaanrannasta ja oudosta kaupungista.

2 KADONNUT SIIRTOKUNTA

Useiden viikkojen jälkeen Phil löysi hissin ovien auettua saman kohtauksen uudelleen. Hän näki rosoisen, aution ja jollain tapaa luotaantyöntävän siluetin punaista taivasta vasten. Ilmeisesti alitajunnan mielestä hänen oli aika kohdata tämä elämä ja se tarjoili salamyhkäisiä välähdyksiä. Tällä kertaa Phil päätti poistua hissistä ja astua kohtaukseen tutkimaan sekä etsimään sitä, mikä siinä häiritsi häntä. Hän oli jo oppinut, että jos jokin hänen näkemänsä aiheutti epämukavuutta, annan hänelle mahdollisuuden vetäytyä. Tämä tarjosi hänelle turvallisuudentunteen, jopa näin oudossa ympäristössä. Hän rohkeni siis astua kohtaukseen ja hänet valtasi välittömästi valtava suru. Hän kuvaili näkemäänsä.

P: Täällä tuulee ja hiekkaa sekä tomua on paljon. Tunnen ja näen sen. Taivas on sävyltään punertavan oranssi. Seison avaruusaluksen ulkopuolella. Laskeuduimme aukealle paikalle. Katson suipponevaa kärkeä. Se on oikealla.

Hänen ensimmäiset kuvauksensa kohtauksesta eivät kuulostaneet lainkaan maalliselta paikalta. Siinä oli ehdottomasti Maan ulkopuolinen sävy. Nyt hän mainitsi avaruusaluksen, ja olin varma, että hän näki menneen elämän, jossa hän ei elänyt Maassa. Vaikutti vihdoin siltä, että pääsisin tutkimaan muita maailmoja. Suipponeva kärki oli nähtävästi sama outo monoliitti, jota hän oli kuvaillut aiemmin. Se pisti silmään muiden terävien huippujen keskeltä, koska sitä ympäröi donitsin muotoinen rakennelma. Hän jatkoi kuvausta.

P: Heti oikealla on joitain hökkeleitä tai majoja, jotka olivat kenties muona-

varastoja (surullisesti), mutta nyt ne ovat tyhjiä.
D: Onko seurassasi muita?
P: (Äänessä oli melankolinen sävy.) Vain aluksella olevat. Olemme toimittamassa tarvikkeita ja tarkistamassa, että planeetan tutkijoilla on kaikki hyvin. He ovat siirtolaisia meidän planeetaltamme. Tavalliset reittimme ovat vakiintuneita kauppareittejä, mutta tämä on "syrjäpolulla", tämän galaksin syrjäisessä osassa. Kyse on eristetystä kokeilu-, kaivos- ja tiedesiirtokunnasta, joka on täällä vain tieteellisistä syistä, eikä varsinaisesti uuden siirtokunnan perustamista varten.
D: Tiedätkö kuinka pitkään he ovat olleet täällä?
P: Aika ei vastaa Maan vuosia, mutta se on kestänyt seitsemän kronometriä. En tosin osaa selittää mitä ne ovat. He ovat tutkineet ja tehneet kokeiluja seitsemän verran.
D: Onko se pitkä ajanjakso?
P: Tällaiseen tutkimustyöhön, kyllä.
D: Onko teidän edellisestä täydennyskäynnistänne kulunut pitkään?
P: Käymme keskimäärin kahden kronometrin välein.
D: Ovatko nämä henkilöt itse tarjoutuneet tähän työhön?
P: Kyllä. Kaikki on vapaaehtoista. Ei ole mitään velvoitetta.

Tarina oli kiinnostava ja halusin selvittää syyn Philin suruun, mutta uteliaisuuteni otti vallan ja pyysin väliin kuvausta aluksella olevista henkilöistä. Phil totesi heidän olevan pienikokoisia, joilla on suuret ja kaljut päät, iho on vaalea eivätkä he ole kovin lihaksikkaita.

D: Onko heillä vastaava verenkiertoelimistö kuin ihmisillä?
P: Samanlainen. Heillä on kaksi kättä ja jalkaa ja silmää ja korvaa ja suu, mutta heillä ei ole nenää. Sille ei ole tarvetta. Se on osa evoluutiota. Suu on pelkkä halkio ja sen ainoa tehtävä on ilmankierto. Ei ole kieltä eikä äänihuulia, koska kaikki kommunikointi tapahtuu telepaattisesti.

Fyysinen kuvaus kuulosti hieman luotaantyöntävältä, mutta se ei näyttänyt haittaavan Philiä. Hän totesi myöhemmin, että tunsi olonsa erittäin mukavaksi näiden muukalaisten seurassa.

D: Syövätkö nämä henkilöt?
P: Kyllä. Ravinto laitetaan halkioon.

D: Ovatko he mies- ja naispuolisia?
P: Olemme androgyynejä, kuten kaikki rotuumme kuuluvat.

Tuohon aikaan minulla oli epämääräinen käsitys sanasta. En ollut täysin varma tarkoittiko se olentoa, jolla on molemmat sukupuolet, kuten kaksineuvoisella, vaiko sellaista, jolla ei ole määriteltyä sukupuolta. Oli ilmeistä, että olento lisääntyi jollain toisella menetelmällä kuin mihin me olimme tottuneet.

P: Olemme enemmän yhdistelmä molempia, eli sekoitus sekä mies- että naispiirteitä.
D: Tämä on mielenkiintoista. Miten androgyyni lisääntyy? Vai elävätkö he niin pitkään, että heillä ei ole tarvetta lisääntyä?
P: Elämänkaari on pidempi, muttei kuitenkaan ikuinen, joten suvunjatkamiseen on tarve. Siihen liittyy tiettyjen roolien esittämistä, mutta jaottelu ei ole niin selväpiirteinen kuin mihin olemme tottuneet Maassa.

Sain uteliaisuuteni hetkellisesti tyydytettyä ja palasimme tarinan pariin.

D: Totesit, että saavuitte planeetalle tuomaan täydennyksiä tutkijoille. Missä he ovat?
P: (Surullisesti) Yhtä lukuunottamatta kaikki on haudattu maahan. Heitä oli kaksitoista ja nyt yksitoista on haudattu. Eloonjääneet hautasivat kuolleet ja viimeisen jäänteet ovat maan pinnalla.
D: Tiedätkö mitä heille tapahtui?
P: Tiedän. Monoliitti tai huippu sisältää telepaattiset tallenteet kaikesta täällä tapahtuneesta. He kuolivat nälkään ja janoon, tai vastaavaan. Kuolema oli todella hidas ja tuskallinen.

Hangoitteliko hän tämän vuoksi kohtauksen kokemista uudelleen? Siitä oli liian tuskallista puhua. Tarjosin hänelle mielikuvia, että aiheen ajatteleminen ja siitä puhuminen ei häiritsisi häntä. Kerroin hänelle, että usein tällaisten muistojen ulossaaminen on tervehdyttävää.

D: Eikö heillä ollut mitään keinoa kasvattaa ruokaa itselleen?
P: Mikään planeetalla ei tukenut luonnollista kasvua — kuin yrittäisi rakentaa puutarhaa hiekka-aavikolle. Alueella oli kuitenkin runsaasti mine-

raaleja ja juuri sen vuoksi tutkijat olivat paikalla. He olivat kaivostyöläisiä.
D: Totesit "janoon tai vastaavaan". Eikö siellä ollut myöskään mitään nestemäistä, juotavaa?
P: Ei. Kaikki loppui. Emme ehtineet paikalle ajoissa. Alus, jonka oli tarkoitus tuoda tarvikkeita, hajosi matkalla ja ongelma oli massiivinen sekä kauaskantoinen. Toimintahäiriö oli sen suuruinen, että sitä ei voinut korjata paikan päällä. Oli pakko palata takaisin ja tämä aiheutti valtavan viivästyksen. Työskentelemme tässä ajassa etäisyyksien parissa, kuten tekin tällä hetkellä Maassa. Meidän kulkuvauhtimme on tosin paljon suurempi, joten voimme liikkua pitkiä etäisyyksiä lyhyemmässä ajassa. Puhun vuoden 1984 mukaisesti, niin ajan kuin etäisyyksienkin suhteen. Näiden kahden ajan yhdentämiseen on tarve, koska olen edelleen tämä henkilö — olen edelleen tässä huoneessa. On tarpeen määritellä tai selittää erot, koska tämä on jotain sellaista jota minä opettelen, me opettelemme. Kyse on siitä, että olemme kaikki nämä eri asiat samanaikaisesti.

Tämä oli minulle outo tapaus. Minulla ei ollut ollut koskaan regressiokohdetta, joka kykenisi vertailemaan tarkkailemaansa ajanjaksoa nykyelämään, paitsi hyvin kevyessä transssissa. Pintatilassa kaikki nähty hämmentää ja kokija yrittää perustella sitä tai vertailla johonkin tuttuun. Tällaista ei kuitenkaan tapahdu syvemmissä tiloissa, ja tämä yllätti minut. Yleensä syvätranssissa nykyhetki lakkaa kokonaan olemasta. Kohde uppoutuu täysin kokemaansa. Mutta pian tulin oppimaan, että olin tekemisissä täysin erilaisen energiamuodon kanssa kuin minkä kanssa olin työskennellyt aiemmin. Tämä vahvistui jokaisessa sessiossa. Lopulta nämä vertailut osoittautuivat erittäin hyödyllisiksi. Muutoin olisin saattanut olla hukassa, koska minulla ei ollut mitään tuttua mihin samaistua. En ollut osannut harkita mitään tällaista haikaillessani ulkoavaruuden elämien tutkimista — kohde ei välttämättä kykene välittämään näkemäänsä ilman vertailupohjaa.

D: Haluan sinun ymmärtävän, että vaikka viivästys aiheutti tutkijoiden kuoleman, se ei ollut sinun vikasi. Kukaan ei olisi voinut tehdä asialle mitään.
P: Niin, mutta taakka on edelleen olemassa. Se ei ole syyllisyyden painolastia, vaan surun taakka. Katumusta ja surua.
D: Mitä aiotte seuraavaksi?

P: (Huokaus) Keskustelimme siitä, viemmekö ruumiit kotiplaneetallemme vai jätämmekö tänne. Olimme yksimielisiä siitä, että on parempi jättää heidät, koska sitä he olisivat todennäköisesti itse halunneet. Ajattelimme, että he olivat tarjonneet elämänsä ylpeinä tälle tehtävälle, joten päätimme jättää heidät planeetan maaperään. Hautasimme myös viimeiseksi kuolleen. Kasasimme arkistoista ja näytteistä tärkeimmät mukaamme. Me seitsemän jaamme tunteen siitä, että siirtokuntia ei pitäisi lähettää niin kauas, että tällaista voisi tapahtua uudelleen.
D: Mutta juuri siitä uudisraivaajien ja tutkimusmatkailijoiden kohdalla on kyse — on jatkuva halu edetä entistä kauemmas.
P: Ei ole meidän tehtävämme sanella tutkimushalukkaille ehtoja. Tieteilijät toimivat toiveensa mukaisesti ja tuemme heitä täysin, mutta tavarantoimittajina olemme yksimielisiä siitä, että etäisyyksien ei tulisi kasvaa tarpeettoman suuriksi.

En halunnut hänen tuovan mitään näistä syyllisyydentunteista tietoiseen elämäänsä. Olen hyvin tarkka sen suhteen, että menneistä elämistä ei virtaa mitään tarpeetonta nykyiseen elämään.

D: Haluan sinun oivaltavan, ettei tapahtuneesta mikään ole sinun syytäsi. Ymmärräthän? Et ollut siitä millään tavoin henkilökohtaisessa vastuussa.
P: Ymmärrän.

Oli jo selvää, että taakka oli nostettu hänen harteiltaan — taakka, josta hän ei ollut päivätajunnassaan edes tietoinen.

Minusta oli mielenkiintoista, että vaikka nämä olennot vaikuttivat oudoilta suhteessa Maan olentoihin ja olisivat epäilemättä herättäneet meissä pelkoja, he omasivat hyvin inhimillisiä tunteita sekä ihailtavia luonteenpiirteitä, joihin voimme epäröimättä samaistua. En tiedä mitä odotin. Ehdollistumisemme kannalta en usko odottaneeni heidän olevan niin inhimillisiä. Monet tarinat tuntuvat esittävän nämä olennot täysin tunteettomina ja tämä vieraannuttaa meidät heistä entistä kauemmas.

Luulin Philin tuntevan torjuntaa ajatuksesta, että hän olisi kerran elänyt näin oudon näköisenä olentona, mutta yllättäen se ei vaivannut häntä lainkaan. Hän totesi sen olleen erittäin syvällinen kokemus, koska se tuntui niin todelliselta. Hän tunsi tiivistä yhteyttä avaruusaluksen mie-

histöön ja tiesi heidän tekevän erinomaista yhteistyötä. Joten vastahakoisuus kohtauksen tutkintaa kohtaan ei johtunut millään muotoa heidän ulkonäöstään tai siitä, että hänellä oli aiempi elämä muukalaisena, vaan onnettomuuden aiheuttamista tunnetiloista.